

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΛΦΩΝ
ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥ

Η ΠΡΟΣΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΠΑΤΗΜΕΝΗΝ
ΤΟ ΟΔΗΓΕΙ ΕΙΣ ΜΑΡΑΣΜΟΝ, ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ

Τελευταίως, εις τὰ ἐπιστημονικά καὶ εἰδικά περιοδικά, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, ἐδημοσιεύθη πληθὺς ἄρθρων καὶ διατριβῶν, τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ δούλου ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος ἀσφαλιστικοῦ συστήματος, τὸ δέ, καὶ ἰδιαίτερος ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ κλάδου ἀσφαλίσεως τῆς υγείας.

Ἀξιολογώντας μεταξὺ τῶν μελετῶν αὐτῶν, αἵτινες προέκλεσαν εὐρυτάτας συζητήσεις, θεωρῶ ἄφ' ἑνὸς μὲν τὴν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ν. Καθαζάρη, ἀσχαλομένου κυρίως μὲ τὸ ΙΚΑ καὶ καταδεικνύοντος τὰς πράγματι καταστροφικὰς συνεπειὰς τοῦ ἡμερησίου ἰσχύοντος παρ' αὐτῷ συστήματος, ἄφ' ἑτέρου δὲ τὰς εἰδικὰς μελέτας τοῦ διακεκριμένου Ἱατροῦ κ. Εὐαγγέλου Βαγιανοῦ, ἐφελκόμενοι εἰς τὸ θέμα, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐνδελεχόμενης μορφοποιήσεως τῶν κλαδικῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς μεγίστης ὑπὲρ τῆς διασφαλίσεως τῆς υγείας ἀποδόσεως, διὰ τῆς μικροτέρως δυνατῆς δαπάνης.

Ἦ ὑπὸ τὸ πρῆμα τῶν συμπερασμάτων καὶ τῶν ἀποφῶν τῶν εἰδικῶν τούτων ἐπιστημῶν καὶ μελετητῶν θεώρησις τῶν παρὰ τοῦ ΤΥΠΕΤ ἐφαρμοζομένων, ἀγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι διὰ νὰ φθάσῃ τὸ Ταμεῖον μας εἰς τὸν ἀναγκαῖον καὶ ἐφικτὸν βαθμὸν ἀποδόσεως, ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ἀναμορφώσεως, πραγματοποιηθῆναι διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς «πεπατημένης» καὶ τῆς ἐντελοῦς προσαρμογῆς τοῦ εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀπαιτήσεις, τὰ δεδομένα καὶ τὰς ἐξελίξεις τῆς Ἀσφαλίσεως, ὡς συστήματι ἰκανοποιητικῆς ἀντιμεταπίσεως τοῦ κινδύνου τῆς ἀσθενείας.

Αἱ σκέψεις, αἵτινες μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο εἶναι αἱ ἑξῆς:
Κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς κανόνας, οἱ ὄργανοι τῆς Ἀσφαλίσεως τῆς υγείας ομάδος προσώπων, οφείλουσιν νὰ στηρίζωνται ἐπὶ δεδομένων καὶ συντελεσμάτων κατὰ τὸ δυνατὸν βεβαίως, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβάλλει πλήρη διερεύνησιν τῶν ἐν γένει συνθηκῶν διώσεως, τῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν ἀπαιτητήσεων τῶν συνιστώντων τὴν ἀσφαλιζομένην ὁμάδα προσώπων, εἰς τρόπον ὅσπερ, τὸ ἀσφάλιστρον, αἱ παροχαὶ καὶ τὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως, νὰ καθορίζωνται ὀρθῶς, λογιστικῶς, ἐναρμονιζόμενα ἄφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν οικονομικὴν ἰσχύον τῶν ἠσφαλισμένων, ἄφ' ἑτέρου δὲ, πρὸς τὰ διὰ τὴν πλήρη πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ, τὴν διασφάλισιν δηλαδὴ τῆς υγείας, ἀπαραίτητα, κατὰ τρόπον ἐξασφαλιζόμενα τὴν πληρῆν εἰς τὸ ἀναγκαῖον ὕψος παροχῆν, ἀλλὰ καὶ μὴ καθιστώντα ἘΠΑΧΘΗ τὴν ἀσφάλισιν.

Ὁ ὄργανισμὸς ὅμως τοῦ ἡμετέρου Ταμείου Ὑγείας, ὡς ἔχουν σήμεραν τὰ πράγματα, εὐχάριστος πρὸς τὰς ἀνωτέρω βασικὰς προϋποθέσεις.
Τὸ ΤΥΠΕΤ, ὄργανον δὲ, ὅπως ἄλλως τε, δυστυχῶς, καὶ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι κλαδικῶν Ταμείων Ὑγείας, κατὰ μίμησιν τοῦ ΙΚΑ, ἀσφαλιστικῶν δηλαδὴ φορέων, οὐ μόνον ἄλλης κλίμακος καὶ ὕψους, ἀλλὰ καὶ ΒΑΣΙΚΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ, ἀκόμη δὲ καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς οὐσιαστικῆς διερυνήσεως τῶν πραγματικῶν δεδομένων τῆς ἰδικῆς μας ἀσφαλιστικῆς ομάδος, καὶ ἐπὶ πλεόν ἄνευ καὶ ἀνολογιστικῆς μελέτης, δὲν ἠδυνήθη, ὡς ἄλλως τὴν φθορὰν, νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐπιζημίους συνεπειὰς καὶ ἐπὶ ὅσον τῶν σφαλῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν ἐθεμελιώθη.
Οὕτω, παρ' ὅλον τὸν ζῆλον

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ « ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ »
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ

Κύριε Διευθυντά,
Ἀνέγνωσα μὲ τὴν πρόπουσαν προσοχὴν τὴν ὑπὸ μορφήν ἀνακοινώσεως κυκλοφορήσαν ἑπιστολὴν τοῦ κ. Λυμπεροπούλου πρὸς τὸν Σύλλογόν μας.

Θέμα πτυχιούχων συναδελφῶν καὶ ἀδίκου μεταχειρίσεως τῶν ὑφίσταται ἀπὸ ἐτῶν καὶ ὀρθῶς ὑπεβλήθη τὸ σχετικὸν αἴτημα ἀπὸ τὸν Σύλλογον πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν.

Ὅμοιολῶ ὅμως ὅτι δὲν ἀνεμένα ἀντίδρασιν τοῦ κ. Λυμπεροπούλου, πάντοτε διακριθέντος διὰ τὴν εὐθυκρισίαν του, ἐκθέτοντος δὲ τὰ ἀπόψεις τουλάχιστον καινοφανεῖς.

Διότι καινοφανεῖς εἶναι π.χ. ἡ ἀπόφαισις ὅτι καὶ τίτλοι σπουδῶν ἀποτελοῦν προσωπικὴν ὑπόθεσιν τῶν κατόχων των.

Τὰ πτυχία ὡς τίτλοι σπουδῶν βεβαίουν τὴν κατοχὴν, ἔκ μέρους τῶν λαβόντων ταῦτα, ἐν ὧν ὀρισμένου κύκλου γνώσεων διαπιστωθῆσιν, πλην ἄλλων, καὶ δι' ὑποβολῆς εἰς εἰδικὰς δοκιμασίας καὶ ἐξετάσεις.
Τοῦτο ἐνδιαφέρει ἀπολύτως τὴν Τράπεζαν ἐκτός, φυσικῶς, τῶν περιπτώσεων πτυχιῶν Αἰγυπτιακῆς ἢ Πολιτικῆς τῶν Ἀζτέκων, κλπ. ὅτε δὲ δύναμαι παρὰ νὰ συμφωνῶ μετὰ τὸν κ. Λυμπεροπούλου.

Οὐδεὶς ἀναγνωρίζει ὅτι εἰς τὴν διαισθητικῆν τῆς προσωπικότητος τοῦ ὑπαλλήλου σημαντικὸν ρόλον παίζουν ἡ τιμιότης, ἡ εὐσυνειδησία, ἡ κατὰ τὸν ζῆλον γλωσσῶν, ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις κ.ἀ. Ἀς μὴ λησμονώμεν ὅμως, ὅτι, ἐν πολλοῖς, ὁ πτυχιούχος ἐκκινεῖ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς προσωπικότητος τοῦ ὡς ὑπαλλήλου, ἀπὸ σημείου κείμενον ἐγγύτερον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἢ ὁ ἀπλοῦς ἀπόφοιτος τοῦ Γυμνασίου. Καὶ τοῦτο διότι ὁ διελθὼν ἀπὸ τὰ πανεπιστημιακὰ ἐδρανα ἔχει ἠδὴ διαμορφώσει μίαν κάποιαν προσωπικότητα καὶ ὑπόστασιν, μὴ ἀπαιτοῦσαν εἰμῆ συμπλήρωσιν.

Θὰ ἦτο λοιπὸν τρομακτικὴ ἀδικία εἰς ἐποποθεῖτο ὁ κάτοχος πτυχίου καὶ εἰδικῆς μόρφωσης ἐπὶ τῆς αὐτῆς βαθμίδος μετὰ τὸν ἀπόφοιτον τοῦ Γυμνασίου.

Καὶ ὅχι μόνον θὰ ἀπετελεῖ τοῦτο ἀδικίαν, ἀλλὰ θὰ προεκάλει καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν τεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱατροστατιστικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ κλάδου υγείας τῶν Τεχνικῶν», δημοσιευθῆσιν μελέτην, ἐσχημάτιστα τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ Ταμείου μας, βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων, τῶν πραγματικῶν δεδομένων τῆς ἀσφαλιστικῆς ἡμῶν ομάδος καὶ τῶν συγχρόνων περὶ ἀσφαλίσεως κατὰ τὸ κινδύνον τῆς ἀσθενείας ἀντιλήψεων, θὰ καθίστα ἀσφαλῶς ἐφικτὴν τὴν ἀνακοπὴν τῆς περαιτέρω αὐξήσεως τοῦ ἀσφαλιστροῦ, ἂν μὴ καὶ τὴν μείωσιν αὐτοῦ, τὴν ἀξιοπρεπεστεράν καὶ οὐσιαστικώτερον ἐξυτηρίωσιν τῶν ἠσφαλισμένων μας, καὶ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ τὴν ἐξοικονομήσιν ἐκ τῶν ἡδὴ δαπανωμένων, ποσοῦ, ἱκανοῦ, διὰ τὴν καθιέρωσιν παρ' ἡμῶν τῆς προληπτικῆς ΙΑΤΡΙΚΗΣ, πῆς ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑΣ δηλαδὴ παροχῆς, ἣν ἐπιβάλλει ἡ σημερινὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἥτις δὲν πρέπει νὰ συγχέται μετὰ τὴν γνωστὴν παρ' ἡμῶν προληπτικὴν ΥΓΙΕΙΝΗΝ, καθ' ὃν ἐξείρητον τρόπον ἀναπτύσσονται τὰ περὶ ταύτης, ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ὑγείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἁγροτικῆς Τραπεζῆς δημοσιευθεῖσα μελέτη τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀναφερόμενου Ἱατροῦ κ. Ε. Βαγιανοῦ.

καὶ θὰ κατεδείκνυε τὸ μάταιον κάθε προσπάθειαν πρὸς μόνωσιν, πρὸς πνευματικὸν ἐξοπλισμόν, διότι πρὸς τὸ νὰ θυσιάσῃ κανεὶς χρυσὸν χρόνον καὶ νὰ μοχθῇ ὅταν δὲν προσδοκᾷ τὴν ἀπόκτησιν ἐνὸς ἐλαχίστου ἔστω πλεονεκτήματος;

Ἐκτὸς τούτου ἡ σημερινὴ ἰδιομορφία τῶν τραπεζικῶν συναλλαγῶν καθιστᾷ ὁλοκρῆν ἐπιτακτικότεραν τὴν ἀνάγκη τῆς προσελκύσεως εἰς τὸ ἴδρυμα ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι κάτοχοι εἰδικῆς μορφώσεως.

Ὁρθῶς πράττουσα ἡ Τράπεζα καὶ ἀκολουθοῦσα, ἐν προκειμένῳ τὸ παράδειγμα τοῦ Κράτους, τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἁγροτικῆς, καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν, καθιερώσεως, εἰς τὸν τελευταῖον διαγωνισμόν προσλήψεως ὑπαλλήλων, διαφορετικὴν μεταχειρίσιν τῶν πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Παραμένει ὅμως ἡ ἐκκρεμότης τῶν ἠδὴ ὑπηρετούντων εἰς τὴν Τράπεζαν πτυχιούχων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν νομίζω ὅτι εἶναι καὶ τόσον σημαντικός.

Δὲν φρονεῖ ὁ κ. Λυμπεροπούλος ὅτι θὰ ἦτο ἀδίκος ἡ συνέχισις τῆς ἐκκρεμότητος αὐτῆς δι' ἕνα ὀρθὸν ἀποτέλεσμα, οἱ ὅποιοι νομίζω ὅτι δὲν διέφευξαν κανενὸς τὰς προσδοκίας;
Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ ἀρῇ τὴν ὑφισταμένην ἀδικίαν, τακτοποιήσῃ ὅλους ἐκείνους, οἵτινες, εἴτε πρὸ τῆς προσλήψεως τῶν εἰς τὸ ἴδρυμα, εἴτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς μέχρι τοῦδε σταδιοδρομίας τῶν, μὲ κόπον καὶ θυσίας ἔλαβον ἕνα πτυχίον.

Ἐφ' ὧν διεφώνησα εἰς τόσα σημεῖα μετὰ τὸν κ. Λυμπεροπούλου, θὰ πρέπει νὰ συμφωνήσῃ καὶ τὸ καὶ εἰς κάτι. Καὶ αὐτὸ τὸ κάτι εἶναι ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ συνάδελφοι, οἱ ὅποιοι, καίτοι δὲν εἶναι κάτοχοι πτυχίου, ἐν τούτοις, χάρις εἰς προσωπικὴν μελέτην καὶ εἰς πολλοὺς κόπους, ἔχουν ἐπιτύχει νὰ φθάσουν εἰς ζηλευτὸν σημεῖον καταρτίσεως.

Δι' αὐτούς λοιπὸν δικαιοτάτον εἶναι, ἐπειδὴ ἀκριβῶς πρέπει νὰ ἀμειβῆται ἡ ἐπίδοσις, νὰ ἰσχύσῃ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξαιρητικότητος καὶ νὰ θεσπισθῇ ἡ κατ' ἐκλογὴν προώθησις των.
Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν ΕΜΜ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
Κ)μα Μυτιλήνης

ΤΟ ΒΟΥΒΟ ΔΡΑΜΑ
ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑΤΩΝ

Ἐπανειλημμένως αἱ στήλαι τῆς ἐφημερίδος μας ἠσχολήθησαν μετὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κατάστασιν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ καταστήματα. Ὅχι ὀλίγας φορὰς τὸ Δ. Συμβούλιον, διὰ παραστάσεων, διαδημάτων καὶ ὑπομημάτων τοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, ἐξήτησε τὴν θεραπείαν ἐν ὧν κακοῦ, τὸ ὁποῖον διαχωρίζει τοὺς ὑπαλλήλους ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰδρυμάτος εἰς «προνομίους καὶ μὴ» (Ἡ λέξις «προνομιούχος» χρησιμοποιοῦται ἀνεπιτυχῶς βέβαια, ἀλλὰ δικαίως ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων).

Ἡ Διοίκησις καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τῆς, ἀντὶ ἀπαντήσεως, ἐπεδεικνύουν εἰς τὴν Συλλογικὴν ἠγεσίαν τὰς «αὐστηράς» τῶν ἐγκυκλίων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀδείας τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν τήρησιν τοῦ ὥραριου τῶν 42 ὥρων. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ὅμως τοῦ Συλλόγου, διαπιστοῦται, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ἐγκυκλίων εἶναι

καθαρῶς πλατωνικὴ, ἐνῶ αἱ Διευθύνσεις τῶν ὑποκαταστημάτων, τοὐλάχιστον συμφώνως πρὸς τὰ προβαλλόμενα στοιχεία, τὰ ὁποῖα δεικνύουν καὶ τὸ μέγεθος τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν ὑποκαταστημάτων, ἐμφανίζον τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς των.

Τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐπιθυμοῦν τὸ μὲν νὰ ἔχῃ ἴδιαν τὴν πραγματικὴν ἀντίληψιν τὸ δὲ νὰ βοηθήσῃ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἰδρυμάτος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐγκυκλίων, πραγματοποιεῖ ἐπισημὴν ἀνὰ τὰ ἐπαρχιακὰ Καταστήματα. Τὰ ἐμφανιζόμενα εἰς τὴν ἐπαρχίαν μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀποτελοῦν τὴν πηγήν, ἀπὸ τῶν ὁποίων λαμβανόμενα οἱ εἰλωτες τῶν ὑποκαταστημάτων ζητοῦν νὰ σφύσουν τὴν δίψαν των, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενικὴν τραγικὴν οικονομικὴν τῶν καταστάσεων, τὰς πραγμαγίας των, τὴν ἀδείαν των καὶ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΓΑΜΟΙ
Κωνσταντῖνος Λένας, ὑποκ)τος Αἰτωλικῆς — Ἰωάννα Καντζουροῦ, ὑποκ)τος Ὀμονοίας, ἐπέψαν τοὺς γάμους των ἐν Μεσολογίῳ.
Τοὺς νεοσύμφοι συχαίρομεν, εὐχόμενοι πάσαν εὐτυχίαν.
ΠΕΝΘΗ
Νίκος Κούσουλας, Τμημ)χης Β' ὑποκ)τος Μητροπόλεως, ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις. Τοὺς οἰκειούς του συλλυποῦμεθα.
ΔΩΡΕΑΙ
Εἰς μνήμην Μιχ. Ζακούρα κατετέθησαν τιν 31)11)58 ὑπὲρ τοῦ ΤΥΠΕΤ δρχ. 300.— ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Νικ. Νικολαΐδη.
*
Ἡ Κα Ἀλκυμήνη Χίρα Μιχ. Καλοδίκη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της, ἀντὶ μνημοσύνου, εἰσέφερε ὑπὲρ τοῦ ΤΥΠΕΤ δρ. 500.—

Ἡ ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΛΦΩΝ
Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181)16-12-58 ἑγγράφου της πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ τὸν Σύλλογον μας ἡ Ἱταλικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν γνωρίζει ὅτι τὰ τέκνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τὰ ἐπιθυμούντα νὰ φοιτήσῃ εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Σχολῆς, γίνονται δεκτὰ μετὰ σημαντικὴν ἐκπτώσιν τῶν διδάκτρων.
Ἐπίσης ὅσοι μαθηταὶ τῆς Στ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ—τέκνα συναδελφῶν—ἐπιθυμοῦν ὡς ὑποστοῦν εἰσιτήριον ἐξέτασιν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Σχολῆς εἰς διευκολύσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἱταλικῆς γλώσσης, ἀπαραίτητον ἐφόδιον διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν των, θὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1959 ἀντὶ ἐλαχίστων ἐφ' ἄπασ διδάκτρων.
Πλείονες πληροφορίες παρὰ τῆ Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς, Πατησίων 47 (κ. Κ. Δεμερτζήν).
ΕΛΛΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΛΕΠΑ 62
Κυπριάδου — Ἄνω Πατήσια
Τηλ. 882 - 729
Συμβεβλημένη μετὰ τα Ταμεῖα Ὑγείας Τραπεζῶν, Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν Ἑλλάδος, ΟΤΕ, Ἀρτερῶν καὶ Ἡλεκτρικῆς Ἐταρείας.
Δέχεται κατ' ἐκάστην

- ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
• « Π Α Ρ Η Σ Ο Σ »
• ΜΟΥΣΑΓΓΑΛΙΝΗΝ-ΚΑΖΟΥΡΗ
• ΑΙΟΛΟΥ 70
• (Στοὰ Δημητρακοπούλου)
• Ἐν Ἀθήναις τῆ 5.1.1959
• Ἄνδρ. Παπακωνσταντοπούλος
• Ἐπιθεωρητῆς Ε.Τ.Ε.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

1958 - 1959

Είς την εορτή της πίττας του Συλλόγου, διὰ τὸ ἔτος 1958, ὁ τότε Διοικητὴς κ. Βασ. Κυριακόπουλος ἐτόνιονεν ὅτι «κατὰ τὸ 1958 θὰ ἀντιμετωπισθῶν καὶ τὰ προβλήματα ἐκεῖνα, τοῦ προσωπικοῦ τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἄλυτα κατὰ τὸ 1957».

Ἡ νῦν Διοίκησις διὰ τῆς χαιρετιστηρίου τῆς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει Ἑγκυκλίου διαβεβαιώνει τὸ Προσωπικόν ὅτι «... θὰ εὐρὴ πλήρῃ ἀναγνωρίσιν καὶ δικαίαν ἀνταμοιβὴν ὁ τίμιος μό-

χθος τῶν καὶ ἡ ἐνεργὸς πίστις τῶν πρὸς τὰ ιδεώδη τῆς Τραπεζῆς μας».

Αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ λόγοι δίδουν βέβαια αἰσιοδοξίαν, ἡ ὁποία ὅμως κλονίζεται δι' ἐνὸς ἀπλοῦ δλέμματος εἰς τὴν ἀντιμέτωπισιν τῶν ἀλύτων προβλημάτων, μὲ συνέπειαν τὸν κλονισμὸν καὶ τῆς ὑπαρχούσης μέχρι στιγμῆς ἐνεργοῦ πίστεως πρὸς τὰ ιδεώδη τῆς Τραπεζῆς, ὅσον εἰλικρινεῖς καὶ ἄν εἶναι αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ λόγοι.

ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

Ἔνα ἐρωτηματικὸν μεγάλο ἦτο ἀπάντησις τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1)16.1.59 Σειρὰ Α'. Ἑγκύκλιον Διοικήσεως. Πρὸς τί τὰ 64 σημεῖα;

Φαίνεται, σοβαρὰν ἀπάντησιν δίδει τὸ α', καὶ γ'. ἐδάφιον τοῦ προλόγου τῆς Ἑγκυκλίου. Δηλ. ἀπολογισμὸς τῶν ἐνδιαφερόντων τῶ Προσωπικὸν ζητημάτων καὶ εὐχῆ ὅπως ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος εἶναι πλουσιώτερος. Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως. Διότι δὲν θὰ ὑπῆρχε λόγος ἐπιστρατεύσεως τῆς ἐξόδου τοῦ προσωπικοῦ, τῶν ταξειδίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τῶν ποινῶν (!) κλπ. διὰ τὴν κάλυψιν τῆς γυμνοτητὸς τοῦ.

Ἐὰν δὲ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ β'. ἐδάφιον εἶχε τὸν σκοπὸν ὁ ὁποῖος φημιολογεῖται, τότε ὁ συντάκτης τῆς ἐγκυκλίου ἔθ. ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ καὶ 65ον ἐπίτευγμα ὡς ἐξῆς:

Ἐπετεύχθη ἡ πτώσις τῆς νοημοσύνης τῶν ὑπαλλήλων εἰς τοιοῦτον ἐπίπεδον ὥστε νὰ χειροκροτοῦν καὶ τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπασχόλησιν τοῦ τμήματος Προσωπικοῦ ὡς πρό- ὀδον τῶν ζητημάτων τοῦ καί... μὴ χειρότερα...

ΗΘΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν αἱ προαγωγαὶ διενηγοῦντο μὲ καθυστέρησιν, ἐπὶ πλέον δὲ τὰ ἀναδρομικὰ περιεκότησαν ἀγρίως. Τὸ πενόμενον προσωπικὸν ἔστρεψε καὶ εἰς

ΤΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

(Συνεχία ἐκ τῆς 2ας σελίδος) προπαπὸς τὴν ὁλοήμερον καθημερινὴν ἐργασίαν τῶν.

Καθιστῶμεν λοιπὸν γνωστὸν εἰς τὴν Διευθύνσιν Προσωπικοῦ, ὅτι εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν Καταστημάτων τῆς Θεσσαλίας ἔχουν χορηγηθῆ ἀπὸ τῆς ἀδείας τοῦ Προσωπικοῦ. Εἰς οὐδὲν Καταστήματα τηρεῖται τὸ κεκανονισμένον ὥρariον τῶν 42 ὥρων. Ὁταν τοῦτο δὲν παραβιάζεται κα. ταστατηγεῖται διὰ τῆς μεθόδου τῶν συνεργειῶν, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε δηλοῦνται ἠψηλάνωνται. Εἶναι μήπως ἀνάγκη νὰ ἀναφῆρωμεν ὅτι εἰς τὰ Φάρσαλα ὀφείλονται ὄχι μόνον αἱ ἀδείαι τοῦ 1958 ἀλλὰ καὶ τοῦ 1957, τοῦ 1956 καὶ τοῦ 1955; Ἄγνωεῖ μήπως ἡ Διεύθυνσις ὅτι εἰς τὴν Καρδίτσαν ὀφείλονται συνολικῶς 140 ἡμερῶν ἀδείαι εἰς σύνολον προσωπικοῦ 10 Ὑπαλλήλων; Διαφεύγει τὴν προχρῆν τῆς Δ)σεως, ὅτι εἰς τὴν Πύρρον πολὺν καταπατεῖται συστηματικῶς ἡ Κυριακὴ ἀργία καὶ ὅτι τὸν Δ)θρον εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον ἐβεδαιώθησαν 18 ὥρες συνεργείου διὰ τοὺς τόκους καὶ ὅτι τελικῶς δὲν ἐνεκρίθησαν; Δὲν πρέπει βέβαια νὰ διαφύγη τῆς προσοχῆς τῆς Διευθύνσεως τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰ Φάρσαλα ὁ Προϊστάμενος Λογιστηρίου ἔχει λάβει ἐντὸς 8 ἐτῶν, μόνον τρεῖς φορές ἀδείαν καὶ ὅτι ἕτερα συνάδελφος τοῦ ἴδιου Καταστήματος ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἔλαβε μόνον 8 ἡμερῶν ἀδείαν.

Διευθύνται ἐνίων Καταστη-

αὐτὴν, τὴν ὑπερβαίνουσιν πᾶν ὄριον, θυσίαν ἀναγνωρίζον τὴν οὐχὶ εὐχάριστον θέσιν εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχον περιαγάγη τὸ Ἰδρυμα οἱ αὐτοχειροτόνητοι «ἐξυγιανταί». Εὐτυχῶς παρὰ τὸν βαθύτατον κλονισμὸν, τὸν ὁποῖον ἐπροξένησεν ἡ παντοειδὴς «δραστηριότης» τῶν, τὸ Προσωπικὸν διὰ τῆς ἐργατικότητὸς τοῦ καὶ τῶν προσπαθειῶν του, ἐπέτυχε καὶ πάλιν νὰ ἀνακόψῃ τὴν κατωλισθῆσιν, ἤδη δὲ τὰ συγκεντρώμενα ἀποτελέσματα ὁμιλοῦν εὐγλώττως περὶ τῆς ἀρξαμένης ἀνοδικῆς πορείας. Οὐδεὶς θεθαίως δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ πλέον ὅτι ὑπάρχει ἀδυναμία ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὸ μοχλοῦν προσωπικὸν του. Θέλομεν συνεπῶς νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ «ἀρμόδιοι» θὰ εἰσηγηθῶν τὴν ἀμεινον καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων ἐξ ἀναδρομικῶν ἄνευ οὐδεμιάς καθυστηρήσεως. Ἀποτελεῖ ἡ πράξις αὐτὴ τόσο ἐκδηλοῦν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν τῆς Τραπεζῆς, ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ἄλλο τι. Ἀναμένομεν.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Σιωπὴ ἐξακολουθεῖ νὰ καλύπτῃ τὸ μυστήριον τῶν «φανερῶν» ἀμοιβῶν διὰ φακέλλων.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι δειγμα εὐθιξίας τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ ἐνὸς θέματος, ἡ ἠθικὴ φύσις τοῦ ὁποῖου, κατόπιν τῶν κατηγορηματικῶν διαβεβαιώσεων, διοικουται παρερχομένων τῶν ἡμερῶν.

μάτων ἰσχυρίζονται ὅτι μόνοι τῶν οἱ ὑπάλληλοι, παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις, ἀνοίγουν τὴν Τράπεζαν καὶ ἐργάζονται τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὄρας καὶ ἡμέρας. Καὶ ἐρωτῶμεν: Τὰ κλειδιά τῆς Τραπεζῆς τὰ κατέχει, ὁ οἰοσδήποτε ὑπάλληλος ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Καταστήματος;

Δὲν δύναται δὲ οἱ συνάδελφοι ν' ἀντιδρῶσιν, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν εἶναι ὀλιγάριθμοι ἀφ' ἑτέρου δὲ ἴσονται ὑπεράνω τῶν ἡ δαμοκλειος σπάθῃ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ. Παράδειγμα: Οἱ συνάδελφοι τοῦ Καταστήματος Καρδίτσης «προσεβλήθησαν» ἀμαδικῶς ἀπὸ ἀνικανότητα καὶ οὐδεὶς εἰς τὰς ἐκθέσεις ἔχει χαρακτηρισμὸν ἄνω τοῦ «καλός».

Βέβαια ἡ ἐπιθεώρησις κατὰ γνωρίζει, ἀλλὰ διατὶ αἱ διαπιστώσεις τῆς καὶ αἱ προτάσεις τῆς μένουσιν εἰς τὰ χαρτιά;

Ἡ Δ)σις τῆς Τραπεζῆς ὀφείλει εἰς τὸ πλεόν σύντομον χρονικὸν διάστημα νὰ ἐπανδρώσῃ τὰ ἐπαρχιακά Καταστήματα. Ἡ δὲ συμπλήρωσις τῶν κενῶν νὰ γίνῃ ὄχι διὰ τῆς ἐξορίας ὑπαλλήλων ἀλλὰ διὰ προσλήψεων κατόπιν τοπικῶν διαγωνισμῶν. Ὁ μισθὸς τῶν 1.000 δραμῶν δὲν ἐπιτρέπεται—ἔστω καὶ ἂν χορηγεῖται μέρος τῶν ἐξόδων στεγασεως—ζῶν μακρὰν τοῦ τύπου τῆς μονίμου διαμονῆς ἐκάστου ὑπαλλήλου. Διότι, ἂς μὴν ἀπατώμεθα, καὶ διὰ 10 ἀκόμη ἔτη, ὁ ὑπάλληλος ἔχει τὴν ἀνάγκη τῆς πατρικῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχύσεως.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὴν 10ην Ἰανουαρίου, παρουσία τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. Δ. Χέλη, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ἰ. Παρασκευοπούλου, τῶν κ.κ. Διευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν περιφερειακῶν Ὑποκ)των, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας Τραπεζῶν Παλλήλων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν Ὀργανώσεων τοῦ ἐνεργεῖα καὶ ἀπομαχία Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἐγένετο ἡ ἐτήσια εορτὴ τοῦ κοφιμάτου τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου μας.

Τὴν εορτὴν ἐτίμησε, προσελθὼν βραδύτερον, λόγω κωλύματος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Δερτιλιῆς, ἐνῶ οἱ κληθέντες Ὑπουργοὶ Ἐργασίας καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου διὰ τηλεγραφήματός των, ἐξέφρασαν πρὸς τὸν Σύλλογον καὶ τὰ μέλη του τὰς εὐχὰς των διὰ τὸ νέον ἔτος καὶ τὴν λύπην των διὰ τὸ ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν, λόγω ἐτέρων ἐπιτακτικῶν ἀσχολιῶν των, νὰ παραστῶν εἰς αὐτὴν.

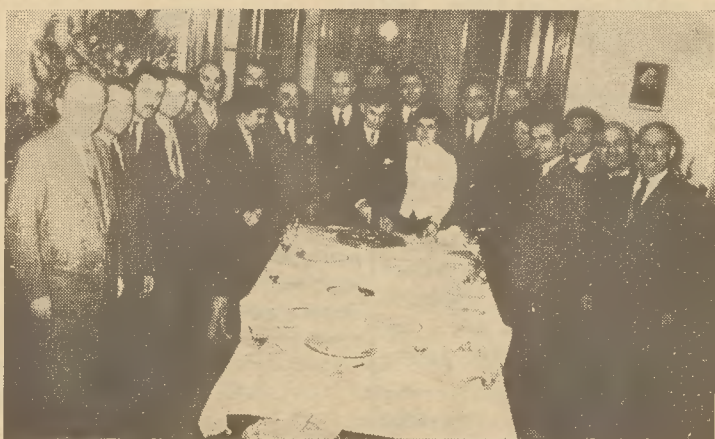
Χαρακτηριστικὴ ἦτο ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν συναδέλφων, ἡ ὁποία συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εορτῆς.

Ἐναρξίς τῆς εορτῆς ἔκαμεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας, προσφωνήσας ἀπαντὰς τοὺς παρισταμένους. Εἰς τὸν σχετικὸν λόγον του ἑξακατήρησε τὴν εορτὴν τοῦ κοφιμάτου τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου ὡς σπονηδὴν μεταξὺ τῶν κινουμένων τῆν Τράπεζαν μοχλῶν, τούτεστι τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἀνανοῦται, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, τὸ ξεκίνημα τῆς, διὰ νέας προσπαθείας, ἀποδοτικότερας συμβολῆς των εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν πρόδον καὶ εὐημερίαν τοῦ τόπου μας.

Ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ ἐπίτευγματα τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1958, συγκείμενα τόσο

Ἀπὸ τὴν εορτὴν: Ὁ κ. Διοικητὴς ἐν μέσῳ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ καὶ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἐκφράζει τὰς εὐχὰς του πρὸς τοὺς παρισταμένους.

Ἐορταστικαὶ συγκεντρώσεις διὰ τὸ κοφιμὸν τῆς πίττας ἐγένοντο καὶ εἰς τὰ περισσώτερα τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποκ)των τῆς Τραπεζῆς. Ἐνατέρω ἐν μέσῳ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑποκ)τος Σερρών ὁ Διευθυντὴς κ. Κ. Κύρου κόπτει τὴν πίττα τοῦ ὑποκαταστήματος.

εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς, ὅπερ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπὸ διείας ἐπανόδου τῆς πίστεως εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς μορφήν, δι' ἣν τὸ Ἰδρυμα διεδραμάτισε τὸν κυριώτερον ρόλον, ὅσον καὶ τὴν ἀναζητήσιν νέων ὁδῶν τραπεζικῆς δραστηριότητος, τῆς ὁποίας τὰ ἀ-

ποτελέσματα θὰ ἐξαρτηθῶν ἐκ τῆς δευτέρας ἀναποκρίσεως τῆς Πολιτείας.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, ἐσυνέχισεν ὁ κ. Πρόεδρος, ὁ σκληρὸς μαχητὴς ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τούτων καὶ πιστὸς ἐκτελεστὴς τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικήσεως εὐρίσκεται ἀκόμη

εἰς τὸ στάδιον τῶν, δι' ἰδίων του δυνάμεων, προσπαθειῶν διὰ τὴν ὀρθοπόδησιν του, δι' ὃ καὶ τὸ 1959 ἀναμένεται ὡς ἔτος τῆς ἰσομεροῦς πρὸς τὴν Τράπεζαν ἀνόδου καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐλπίζεται, ὅτι ἡ Διοίκησις θὰ δώσῃ τὴν ἀνάλογον προσοχὴν.

Ὁ κ. Πρόεδρος, περαίνων τὸν λόγον του πύχθη εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς πλήρῃ ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πολυσχιδές ἔργον τῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκαμπτον συμπαραστάτην εἶχε καὶ θὰ ἔχη σύσσωμον τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, εἰς δὲ τοὺς Κυπρίους ἀδελφοὺς μας, τὴν ἐντὸς τοῦ 1959 ἀπελευθερώσιν των.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἀπαντῶν δι' ὀλίγων, πύχρισθη τὸν κ. Πρόεδρον διὰ τὰς εὐχὰς του, ἐπανάλαβε τὸ ὅτι ἡ Τράπεζα εὐρίσκεται πράγματι εἰς σημείον ἀνόδου, ἐκάλεσεν ὅμως ἀπαντὰς, ὅπως συμβάλουν εἰς τὴν ὀλοκληρώσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτήσῃ ἐντατικώτερον ἐργασίαν, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν πόθων τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐν σχέσει πρὸς τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων εἶναι πρῶτῃ ἐν ἴσοις. Περαιῶν ὁ κ. Διοικητὴς πύχθη εἰς τὸ Προσωπικὸν καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, διὰ τὸ 1959, ὑγείαν, εὐτυχίαν, χαρὰν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων των.

Προσφωνήσιν ἐπίσης ἔκαμεν καὶ ὁ τῆς Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἰ. Καπέτης, ἐκφράσας τὰς εὐχὰς του πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν, τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς.

Μετὰ τὸ κοφιμὸν τῆς πίττας ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, καὶ προσφορὰν ἀναψυκτικῶν, οἱ παρισταμένοι ἀπεχώρησαν μὲ μίαν ἀκόμη καλὴν ἀνάμνησιν μιάς ἐγκαρδίου συναδελφικῆς εορταστικῆς συγκεντρώσεως.

ΕΠΙ ΤΩΝ "ΚΑΤ" ΕΚΛΟΓΗΝ, ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ο ΠΡΟΚΥΠΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ "ΜΕΣΩΝ" ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΒΟΡΙΤΙΣΜΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ὅταν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξέφρασαμεν τοὺς φόβους μας σχετικῶς μὲ τὸν ὀλισθηρὸν ὀρόνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο μοιραῖον νὰ εἰσέλθουν αἱ διαδόχοι «κατ' ἐκλογῆν» προαγωγαί, ἦσαν ἄρκετοί ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρησαν τούτους κατὰ κάποιον τρόπον ὑπερβολικούς.

Μὴν κακομελετᾶτε. Ἀφήστε νὰ ἰδοῦμε πρῶτα, ἔλεγον. Φανταζόμεθα ὅτι, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς μὲ τὰς προαγωγὰς τῶν Λογιστῶν Β'. ἐγκυκλίου, αἱ ἀμφιβολαί, ὡς πρὸς τὸ ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον τοῦ ἐγκανιανισθέντος τρόπου προαθήσεως συναδέλφων, ἔχουν πλέον ἐκλείψει καὶ ἀπὸ τὸν πλέον εὐπιστον. Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 21 τῆς 22-12-58 ἀνακοίνωσις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεκαλύπτετο ὅτι τέσσαρες ἐκ τῶν προαχθέντων «κατ' ἐκλογῆν» προήχθησαν οὐχὶ ὑπὸ τὸ ἀρμοδίον Συμβουλίου ἀλλὰ κατὰ τρόπον, τὸ ὀλιώτερον ταχυδακτυλογραφικόν, πρῶτῃ νὰ τυχῇ ὁλοῦ ἰδιαοῦσης προσοχῆς. Οὔτε ὁ ἀριθμὸς, οὔτε τὰ πρόσωπα ἔχουν, θεθαίωται, ἰδιαίτερον τὴν σημάσιας. Σημάσιας τεραστίαν ὄμως ἔχει ἡ σημασιωθεῖσα παρεκτροπὴ, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς γίνεταί τὸ πρῶτον, δειλὸν ἔστω βῆμα κα- βησιώσεως κριτηρίων, ἅτινα δὲν ἀντέχουν εἰς τὸ φῶς. Εἶναι δὲ πασίγνωστον ὅτι μόνον ὁ «φαῦ- αὐτὴ μὲ τὰς πράξεις» προτιμᾶ, κατ' ἀνάγκην τὸ σκότος. Καὶ μόνον δηλοῦσιν τὸ γεγονός ὅτι διὰ τοὺς «τέσσαρας» δὲν ἠκολούθησεν ἡ αὐτὴ μὲ τὸν λοιπὸν διαδικασιῶν, ἀποδεικνύει τὴν ἀλυπαρξίαν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πολὺ ἀμφιβόλων προϋποθέσεων, αἱ- τῆς ἐχόν τεθὴ διὰ τὸ καιροφάνες τοῦτο εἶδος προαγωγῶν. Ἡ ἀνεξέλεγκτος θέλησις «παρα-

γόντων» ἐπεβλήθη κατὰ τρόπον ἀληθῶς προκλητικόν. Ἐχουν ὅ- μως οἱ «παραγόντες» οὗτοι συ- ναίσθησιν τῶν συνεπειῶν τῆς πράξεώς των; Πολὺ φοβοῦμεθα ὅτι δὲν ἔχουν, διότι ἀρνούμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀνήρωτοι, οἱ ὁποῖοι ἠνώκλωσαν μίαν ὀλοκλήρον ζωὴν εἰς τὸ Ἰδρυμα θέ- λουν νὰ τὸ ρίζουν «ἐν ψυχρῶ» εἰς μίαν ἀναταραχὴν-πρόλογον τοῦ θαυράθρου. Δὲν ὑπερβάλλο- μεν. Καὶ ἡ πτωχότερα φαντασία δύναται εὐχερέστατα νὰ συλ- λάβῃ τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν, ὅταν γίνῃ σύστημα ἡ ἐπιθετικὴ προώθησις. Κατ' ἀρχὰς θε- θαίως θὰ ἀπαιτήται ἰσχυρὸν «μέσον» καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ ὀλίγοι, οἱ διαθέτοντες τοῦτο. Μικρὸν ἐπομένως καὶ τὸ κακόν. Εἶναι ὅμως γνωστὸν τί συμβαί- νει εἰς τὴν ἐλλογιμῆν ἡρώων μας ὅταν ἐκλείψουν μερικαὶ ἀσφαλιστικαὶ δικλείδες, ὅταν «ξεσφίξουν τὰ λουριά». Ἀπὸ τὴν ὑπουργικὴν «πίεσιν» θὰ πε- ράσωμεν εἰς τὴν βουλευτικὴν διὰ νὰ καταλήξωμεν νὰ ὑπο- κύπτωμεν εἰς τὰς πιέσεις καὶ τῶν τελευταίων κομματαρχί- σκων. Ἀπὸ τὴν εὐγενῆ ἀπαί- τησιν τοῦ μεγαλοδιομηχανοῦ-

ρεάσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως. Τῶ- ρα πολὺ τὸ κακόν εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν του.

Οἱ ἀπολογηταὶ πάσης παρα- τυπίας πιπιλιζοῦν ὡς καρα- μέλλον ἕνα «ἀδιάσειστον» ἐπι- χείρημα: Συμφωνῶν πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν αἱ «κατ' ἐκλογῆν» προαγωγαὶ διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ. Συνεπῶς τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν δὲν ἔ- χει θεσίαν ἐν προκειμένῳ. Καὶ καταλήγουν οὔτε λίγο οὔτε πολὺ νὰ θεωροῦν τὰς ὑπὸ τοῦ Συμ- βουλίου τούτου διενεργηθείσας προαγωγὰς ὡς περίπου.... ἀντικανονικά.

Δὲν θὰ ἤξισεν ἴσως ὅμως τὸν κόπον νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τοιαύτην ἀνεκδήγητον «ἐπιχει- ρηματολογία». Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ κόρον χρησιμοποιεῖται αὕτη εἰς τὴν τῶν διαδρόμων τῶν δύο πρώτων ὀρφῶν μὲ τά- σεις ἐξαπλώσεως καὶ εἰς τὴν ὑπόλοιπον Τράπεζαν, εἶμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς ὀργανισμοφροῦς συναδέλφους: Ὁ κ. Διοικητὴς εἶναι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γκι- σά, παρακολουθῶν, ἐκτιμῶν καὶ σταθμίζων τὴν ἐργασίαν ἐκά- στου ἐξ ἡμῶν; Βεθαίως ὄχι.

Ἐχει συνεπῶς διὰ ν' ἀποφασί- σῃ σχετικῶς, ἀνάγκην εἰσηγη- τοῦ. Ποῖος θὰ εἶναι ἐγκυρότερος εἰσηγητὴς ἀπὸ τὸ ἐκ Διευθυν- τῶν ἀπαρτιζόμενον Συμβούλιον Προαγωγῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πα- ριστανται ὡς παρατηρηταῖ ἔ- στω, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Προ- σωπικοῦ; Οἱ «φάκελλοι» ἐνὸς ἐ- κάστου παρελάνουν ἐνώπιον ὀλων καὶ μελετῶνται ὑπὸ ἄπλε- τον φῶς. Οὐδεὶς θεθαίως ἰσχυ- ρίζεται ὅτι οὗτοι τηροῦνται κα- τὰ τὸν πλεόν προσήκοντα τρό- πον. Ὅματα τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ἐκθέσεων κατὰ τὸν προσή-

κοντα τρόπον ἦσαν εἰς τὴν πε- ρίπτωσιν ταύτην οἱ συνάδελφοι Λογισταὶ Β'. τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων. Πῶς ἦτο δυνατόν ἐκ τῶν πλείστον ὄσον ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἐπαρχιακά Ὑποκαταστήματα Λογιστῶν Β'. νὰ κριθῇ μόνον εἰς (1) «κατ' ἐκλογῆν» καὶ αὐτὸς λόγῳ τοῦ ὅτι ἦσκε καθήκοντα διευθύνου- τος Ὑποκατάστημα.

Ἀποτελοῦν πάντως τεκμήρι- α, μαχητὰ ἔστω, κατὰ πολὺ ὀ- μως ἀσφαλότερα καὶ συνεπῶς ἀπειρῶς προτιμώτερα ἀπὸ τὴν ἀνεξέλεγκτον βούλησιν τοῦ πρώτου τοπαρχίσκου, ἡ ὁποία δυνατόν νὰ κινήται ἀπὸ τὰ πλέ- ον ἀνεπιτρέπτα ἐλαττήρια. Μόνον οἱ ἔχοντες λόγον νὰ φοβοῦν- νται τὴν ἀνοικτὴν κρίσιν προ- τιμῶν τοὺς ψιθυρισμοὺς εἰς τὰ ὅσα καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ πα- ρασκηνίου. Μόνον σπερυμνοῦν τῶν καταλλήλων προσόντων ἐ- πιδιώσκουν τὴν διὰ τῆς θελα- σμένης καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ ἄνο- δον.

Ἄς μὴ τρέφουμ ὅμως αὐτὰς πτάτας. Πέραν τῶν ψυχρῶν συ- γχαρητηρίων τῶν ἐπισήμων ἐγ- κυκλίων καὶ τῶν κατ' ἀνάγκην χειραριῶν, ὑπάρχει ἀδέκατος ἡ συνείδησις τοῦ μοχλοῦντος Προσωπικοῦ.

Αὕτη ἀξιολογεῖ καὶ τοποθε- τεῖ τὸν καθένα εἰς τὴν θέσιν, ἡ ὁποία τοῦ ἀνήκει βάσει τῶν ἱ- κοσότητων του. Οὐδεμιά ἄνωθεν «ἀναγνωρίσις» δύναται νὰ ὀ- λοῦσῃ κατ' ἐλάχιστον τὴν ἀ- δυσώπτητον κρίσιν τῆς. Ἡ δύ- ναμις τῆς, εἶμεθα βέθαίοι, θὰ σταθῇ τελικῶς, ἀποφασιστικῶς κατὰ ἀδαιπέρατος φραγμὸς εἰς τὰς ὑπερφιάλους ἀξιώσεις τῶν τοπαρχίσκων.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗΝ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΚΕΡΑΜΙΔΑ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΤΑΜΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ Ι.Κ.Α. ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΕΚ ΝΕΟΥ - ΚΟΙΝΗ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ κ. Κεραμιδᾶ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ χρῆσις 1958 τοῦ Ἱδρύματος κλείει με ἄλλοιμα 100 ἑκατομ., εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ 1959, λόγω αὐξήσεως τοῦ ἐλλειμματος εἰς 160 ἑκατομ., τὸ Ταμεῖον τοῦ ΙΚΑ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ μηδέν, οἱ διάφοροι «ἀρμόδιοι» καὶ Κυβερνητικοὶ παράγοντες ἐπανερχονται εἰς τὴν σκέψιν τῆς συγχωνεύσεως τῶν αὐτοτελῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν εἰς τὸ ΙΚΑ, ἵνα, διὰ τῆς ἀπαρροφησεως ἀφ' ἑνὸς κεφαλαίων τῶν αὐτοτελῶν Ὄργανισμῶν καὶ μίας γενικῆς πολιτικῆς περικοπῆς καὶ μειώσεως τῶν καταβαλλομένων συντάξεων ἀφ' ἑτέρου, παραταθῇ ἡ ζωὴ τοῦ Κεντρικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα ἐν τῇ προῤῥει «νέων» σκέψεων διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον.

Κατὰ τὰς ληφθείσας ὑπὸ τῶν Διοικήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων συνδικαλιστικῶν Ὄργανώσεων πληροφορίας, ἡ ἐνέργεια προβλέπεται σταδιακῆ ἢ ὀλοκληρωτικῆ με ἐπικρατούσαν τὴν πρῶτην ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄποψιν, συγκεκλιμένη εἰς τὴν ἐνοποίησην πρώτων τῶν ἐπικοινοῦντα ταμείων καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως. Ὡς πρώτη δὲ ἐνέργεια σχεδιάζεται ὁ διὰ Νομοσχεδίου περιορισμὸς τῶν ἐφ' ἅπασι ἀσφαλιστικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὴν διὰ τοῦ Ν. 2112 (περὶ ἀπολυομένων μισθωτῶν) παροχῆν.

Πρὸς ὠρίμανσιν δὲ καὶ υἰοθέτησιν παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης τῶν ἐν λόγω σκέψεων καὶ σχεδίων ἤρχει καὶ σχετικῆ προτομομασία διὰ τοῦ τύπου, διαλέξεων καὶ λοιπῶν δημησίαι ἐκφερομένων γνωμῶν, ὑποστηρίζουσά τὴν κατεῦθεν ταύτην.

Ἡ Ὁμοσπονδία Τραπεζοῦπαλληλικῶν Ὄργανώσεων Ἑλλάδος, καταγγέλουσα πάντα τὰ ἀνωτέρω δι' ἀνακοινώσεώς της ἀπὸ 13)1)59, καλεῖ πρὸς ἀποφυγὴν αἰφνιδισμοῦ, ὀλοκληρῶν τὸν κλάδον εἰς ἐπαγρύπνησιν με τὴν παράλληλον δὴλωσιν τῆς ἀποφάσεως ὀλοκληροῦ τῆς τάξεως τῶν τραπεζοῦπαλληλῶν διὰ τὸν μέχρις ἐσχάτων ἀγῶνα.

ΚΟΙΝΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1959 ἡ Ὁμοσπονδία Τραπεζοῦπαλληλικῶν Ὄργανώσεων, τὰ Συνδικατὰ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς Ἑπιχειρήσεις Κοινῆς Ὠφελείας καὶ τὸν Ὄργανισμὸν Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, ἐν κοινῇ συσκέψει, ἀπεφάσισαν τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου, κινητοποιουμένων ἐν ἐσχά-

Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ ἐκ τῆς 1ης σελίδος νὰ ἐπαναληφθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν.

Ἀποκλείονται ὅλα ἂν δυνατότητες τῶν «δαμονίων» ἀντιπάλων νὰ διαβρῶσιν τὴν παράτασιν τοῦ Προσωπικοῦ. Τὸ «παζάρεμα» με ὠρισμένας ὀργανώσεις καὶ παρόμοιαι ἐκδηλώσεις συνδικαλιστικῆς ἀθλιότητος θὰ ἐκλείψουν.

Αἱ προβαλλόμεναι ἀντιθέσεις συμφερόντων ἂν ἐμπόδια διὰ τὴν συνένωσιν ὡς Συλλόγων μόνον βολαὶ θανάτου τῶν κοινῶν συμφερόντων τοῦ Προσωπικοῦ δύνασται νὰ χαρακτηρισθῶν, διότι εἰς δύο κυρίους κλάδους κοινῆς ἐνδιαφέροντος συγκεντρῶνται αἱ προσπάθειαι ὀλοκληροῦ τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐπιβίσις καὶ ἀσφάλισις υγείας καὶ ἀπομαχίας, διὰ τὴν κατάκτησιν, κατοχυρῶσιν καὶ διατήρησιν τῶν ὁπίων ἀπαιτεῖται κοινῇ πάλη ὑπὸ ἐνιασίαν ἡγεσίαν.

Ἡ ἀνάγκη καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τοὺς ἐν λόγω κλάδους εἰς ἀπεργίαν διαρκείας. Αἱ ἐν λόγω Ὄργανώσεις ἐξέδωσαν ἐπὶ τούτου κοινῇ προειδοποιητικὴν ἀνακοίνωσιν ἔχουσαν οὔτως:

«Τὰ αὐτοτελῆ ἀσφαλιστικά μας Ταμεία κινδυνεύουν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν.

Οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν Ἀσφαλιστικὴν Πολιτικὴν τοῦ Κράτους λαβόντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ἐλλειμματικότητά τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίασαν τὸ ΙΚΑ καὶ τὴν προβλεπομένην ἐπίτασιν ταύτης κατὰ τὸ ἄμεσον μέλλον, προσανατολιζόμενοι καὶ πάλιν πρὸς τὰς ἰδέας τῆς «ἐξυγιάνσεως» τοῦ πολυπαθοῦς αὐτοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ τῆς συγχωνεύσεως εἰς αὐτὸν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων ὡστε με τὰ κεφάλαιά μας νὰ ἐξυπηρετηθῶν οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ καὶ διὰ τῆς τακτικῆς τῆς γενικῆς συμπίεσεως καὶ περικοπῆς τῶν συντάξεων διατηρηθῇ ὁ Ἑνιαῖος Ἀσφαλιστικὸς Ὄργανισμὸς εἰς τὴν ζωὴν διὰ μικρὸν ἀκόμη χρονικὸν διάστημα.

Ἡ σχεδιαζομένη ὑπαγωγή τῶν Ταμείων μας προβλέπεται εἴτε ἄμεσος δι' ὅλους τοὺς ἀνεξαρτήτους ἀσφαλιστικούς Ὄργανισμούς εἴτε σταδιακῆ διὰ τῆς συγχωνεύσεως πρώτων τῆς ἐπικοινοῦντα καὶ κατόπιν τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως.

Τὸ θέμα βεβαίως εὐρίσκειται ὑπὸ μελέτην, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς συγχωνεύσεως εἶναι φανερός καὶ καθὼς ἔχομεν πικρὰν πείραν τοῦ αἰφνιδισμοῦ εἰς πορομοίας κατὰ τὸ παρελθὸν περιπτώσεις εἰσαγωγῆς καὶ ἐφαρμογῆς ἀντερρατικῶν μέτρων, ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς προθέσεως εἰς τὴν πράξιν εἶναι μικρά.

Ἡ μετὰ τῶν ἄλλων σχεδιάζεται ἡ περικοπὴ τῆς ἐφ' ἅπασι ἀποζημιώσεως τῶν ἐξερχομένων τοῦ ἐπαγγέλματος με τὸν σκοπὸν ἴσως ἢ διαφορά κεφαλαίων καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ ἀντίστοιχοι Ὄργανισμοὶ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ προβλεπόμενον Ἀσφαλιστικὸν φορέα.

Ἐπιτακτικῶν συνεπιπέως προβάλει τὸ καθῆκον ὅλων μας ὅπως διὰ καθολικοῦ ἀγῶνος ματαιώσωμεν τὰ ἀπαράδεκτα ταῦτα κατὰ τῶν δεκάδων χιλιάδων συναδέλφων μας σχεδία ἐν τῇ γενέσει των καὶ περιφρουρήσωμεν τὸ ψυμὶ τῆς ἀπομαχίας μας.

Σύνθημά μας εἶναι: Οὐδὲν σχέδιον, οὐδὲν μέτρον θίγον καθ' οἰομένην τρόπον τ' ἀσφαλιστικά μας Ταμεία πρέπει νὰ προχωρήσῃ.

Οὐδέμια συζήτηση περὶ ὁποιασδήποτε μορφῆς συνδέ-

σεως ὁποιοῦδήποτε Ταμείου μας πρὸς ἐνιαῖον φορέα πρέπει νὰ γίνῃ δεκτῆ.

«Ὅλοι ἀποφασισμένοι διὰ σκληρὸν ἀγῶνα διατηρήσεως ἐκεῖνων, τὰ ὁποῖα με μόνον ἐτῶν ἐπιτεύξαμεν καὶ με τὴν ἐλπίδα τῶν ὁπίων ἐργαζόμεθα ἀφου αἱ ἀποδοχαί μας ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας καθίστανται περισσότερο ἐξυτελιστικαί.

Ἐἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ μὴ ἐπιτρέψωμεν ὅπως τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεία διαλυθῶσιν ἀφου εἶναι βέβαιον ἐκ θλιβεράς πείρας καὶ ἐκ τῆς διαπιστωμένης πραγματικότητος, ὅτι καὶ ἡ συγχωνεύσις τῶν αὐτοτελῶν Ταμείων εἰς τὸν Κεντρικὸν Ἑνιαῖον Φορέα οὐδὲν ἄλλο ἀποτελέσεια θὰ ἔχῃ εἰμὴ τὴν γενέσει τῆς ἐξαθλίωσεως.

Ἀκόμη δὲ περισσότερο δίδῃ τὴν Ἀσφαλιστικά μας Ταμεία καὶ εἶναι ἡγεστὸν εἰς ὅλους τοῦτο, οὔτε κοινωνικοῦς πόρους οὔτε ἔξοδα Διοικήσεως,

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ

ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΔΣ τῆς Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς, Καθηγητὴς κ. Στρ. Ἀνδρεάδης, ἐδήλωσεν εἰς τὸ ΔΣ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, παρουσιάζοντός εἰς αὐτὸν τὴν 12)1)59, ὅτι, εἰς τὸ προτεινόμεν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου σχέδιον Ὄργανισμοῦ, δὲν ὑφίστανται οὐσιώδεις διαφοραὶ ἀντιλήψεων, ἐδέχθη δὲ αὐξήσει τῶν τριетиών, διὰ τὴν χορηγίαν τῶν προσαυξήσεων εἰς 6, αὔξισιν τοῦ Ταμειακοῦ ἐπιδόματος εἰς δραχ. 150 καὶ 300, αὔξισιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων εἰς 400 καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἐκτός Τραπεζῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς τοιαύτης ἐντὶ Τραπεζῆν.

Τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὄρους καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ μισθολογίου ὁ κ. Ἀνδρεάδης δὲν ἐδέχθη ἰσχυρισθεὶς ὅτι «ἔδωσε

ἔχουν, οὔτε πάσχουν ἐκ κακοδιοικήσεως.

Κατὰ συνέπειαν ἡ γενικὴ κοινωνικὴ ἀσφαλιστικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ διατηρῇ ταῦτα ὡς ὑποδείγματα διαχειρίσεως καὶ παροχῆς ἀνεκτῆς ἀσφαλιστικῆς προστασίας ἀντὶ τὰ ἐπιδιωκτῶν τὸν ἀφανισμόν των.

Συνάδελφοι, Διὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν μας συμφερόντων αἱ Ὄργανώσεις μας συνέστησαν ἐξαμελῆ Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ ὁποῖα εἶναι ἐξουσιοδοτημένη νὰ δώσῃ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ τὸ σύνθημα διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καθολικῆς καὶ ἐντόνου μορφῆς ἀγῶνος πρὸς προστασίαν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὄργανισμῶν.

Σὰς καλούμεν, ὅπως, ἐν ὄψει τοῦ διαγραφόμενου κινδύνου, εἴσθε ἔτοιμοι, ἀνὰ πάσαν στιγμῇ, διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποφασιστικοῦ ἀγῶνος οἰσθήποτε μορφῆς.

Μετὰ συναδελ. χαιρετισμῶν Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

διὰ τὸ 1958 διὰ δὲ τὸ 1959 θὰ δῇ ἀργότερον.

Εἰς ἑτέραν δὲ συζήτησιν, φέρεται ἰσχυρισθεὶς, ὅτι τὸ μισθολόγιον τῆς Ἑθνικῆς τὸ ἔχει ἤδη φθάσει τὸ Προσωπικῶν τῆς Ἑμπορικῆς, γινώσκται δὲ λόγος, ὅπως ἡ ἐξομοίωσις ἐπέλθῃ πρὸς τὰς λοιπὰς μεγάλας Τραπεζάς.

Αἱ Ὄργανώσεις τοῦ ὑπηρετούντος εἰς τὸ συγκρότημα Ἀνδρεάδης Προσωπικοῦ, ἴτοι τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν, Ἑμπορικῆς, Ἰονικῆς—Λαϊκῆς, τῶν ΕΠΣ καὶ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας «Φοῖνιξ» ἀπεφάσισαν, εἰς κοινὴν συγκέντρωσιν, τὴν στενωτέραν συνεργασίαν των διὰ τὴν ἀπὸ κοινῆ προώθησιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκκερμύωντων ζητημάτων των.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ-ΛΑ.Ι.ΚΗΣ

Στὴς 28.12.58 ἐτελέσθη κατὰ τρόπον παινηγυρικῶν ἡ ἐτήσια εορτὴ διανομῆς δώρων εἰς τὰ τέκνα τῶν συναδέλφων τῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπεζῆς. Ὅπως καθὼς χρόνον ἡ εορτὴ ἐσημεῖωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ ὀργάνωσις ὑπὴρξεν ἀρίστη. Τὸ πρόγραμμα ἐξαίρετον, ἱκανοποίησεν μικροὺς καὶ μεγάλους. Τὰ δὲ δῶρα λόγω καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς Τραπεζῆς εἰς τὰ ἔξοδα τῆς εορτῆς πλουσιώτατα, προεκάλεσαν ἐνθουσιασμόν εἰς τὰ παιδιά.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εορτῆς καὶ πρὶν ἀπὸ τὰ ποιήματα ταῦ ἀπήγγειλαν τὰ παιδιά-

Συνάδελφοι,

Τὴν «Τραπεζιτικὴν» δὲν τὴν γράφει ἡ Συντακτικὴ τῆς Ἐπιτροπῆς. Αὐτῆς ἔργον εἶναι ὁ συντονισμὸς τῆς ὕλης.

Συντάτται καὶ σὺνεργάται τῆς εἴσθε ὅλοι.

Ἀποστέλλετε τὴν συνεργασίαν σας ἐφ' οἰοδηπότε, συμφώνων πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐφημερίδος σας, θέματος.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΚΑΜΠΤΟΙ ΟΙ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΙΝ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΥΔΟΥΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΙΟΥΝΩΝΤΩΝ.

Διὰ τετάρτην φοράν, ἐντὸς διμήνου, οἱ τροχιοδρομικοὶ κατόπιν ἀκάμπτων διαδημάτων πρὸς τὴν ἐργοδοσίαν των Ἀγγλικῆν Ἐταιρίαν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν, ἐκήρυξαν τὴν 16)1)59 δύο τριώρους στάσεις ἐργασίας. Αἰτήμα των ἡ οικονομικὴ των ἐνίσχυσις. Τὸ αἶτημά των εἶναι μηδισμῶν ἐνὸς τοῦ τεραστίου κερδῶν, τὰ ὁποῖα πραγματοποιεῖ ἡ Ἐταιρία καὶ λογικώτατον, δεδομένον ὅτι ὁ ἀνώτερος μισθὸς τῶν τροχιοδρομικῶν ἀνέρχεται εἰς 1.800 ἕως 2.000 δραχ. Ὅμως ἡ Ν.Ε.Μ. ὅχι μόνον ἀρνεῖται νὰ ἰκανοποιήσῃ τὸ αἶτημα τοῦτο, ἀλλὰ προβαίνει καὶ εἰς τὴν κατακράτησιν τῶν 500 δραχ. κατ' ἄτομον, τὰς ὁποῖας εἶχε χορηγήσει τὸν παρελθόντα Σ)θριον. Εἰς ἀπάντησιν δὲ τοῦ ἀγῶνος των κηρύσσει «λοκ-αυτ», ἐκδιώξουσα τοὺς ἀπεργοὺς με στήρησιν τῶν ἡμερομισθίων των καὶ καταταλαιπωροῦσα τὸ ἐπιβατικὸν κοῖνον.

Πλήθος ὀργανώσεων ἐργαζο-

μένων μετὰ τῶν ὁπίων, ἡ Ὁμοσπονδία Ἠλεκτρισμῶν καὶ Ἑπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας, τὸ Ἑργατικὸν Κέντρον Ἀθηρῶν καὶ ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Τραπεζοῦπαλληλῶν ἐκδηλώσαν τὴν συμπαράστασιν των πρὸς τοὺς ἀπεργοὺς διὰ τηλεγραφημάτων των, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, αἰτούντων τὴν παρέμβωσιν τῆς ὑπερ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ αἰτήματος. Καθῆκον δὲ τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὄργανώσεων εἶναι καὶ ἡ ἐκ τοῦ ὑστερημάτος των οικονομικῆ ἐνίσχυσις τῶν ἀπεργῶν.

Ἀγγεῖν ἕξ ἄλλου ἐντύπωσιν δημιουργεῖ εἰς τὸ ἐπιβατικὸν κοῖνον καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς Ἀθηναίους μισθουλητῆτας, ἡ ἀδιαφορία μετὰ τῆς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀντιμετωπίζει τὴν προκλητικὴν στάσιν τῆς ξένης Ἐταιρίας, καθύπτον τὴν ἀσυδοσίαν τῆς διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μεταφορικῶν μέσων, δαπανῶν μάλιστα πρὸς τοῦτο τὸν ὄνον καυσίμων εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἐν συνεχείᾳ ἐκ τῆς 1ης σελίδος διαβεβαιώσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ.

Προβάλλει οὔτως τὸ ἐρώτημα: Πρὸς τί αἱ ἐπενεχθεῖσαι ἀλλαγᾷ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ καὶ πρὸ παντὸς ποῖος ὁ ρόλος τοῦ, με κύριον σκοπὸν τὴν μὴ καθυστέρησιν τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, συσταθέντος Γραφείου Διοικήσεως; Ἰδρῶθι ὄντως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἢ διὰ ν' ἀποτελέσῃ ἀτέρμονα λοβύρινον ἐντὸς τοῦ ὁποῖο ἔξαφανίζοντα τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ;

Ὁ Σύλλογος ἔχει δώσει τὴν κατεῦθεν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ταχεῖαν διενέργειαν τῶν προαγωγῶν καὶ τὴν ρύθμι-

σιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκκερμυμένων οὐσιωδῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ. Πλείονες καὶ ὀλιγομελέστεραι ἐπιτροπαὶ διὰ τὰς προαγωγὰς καὶ ἐπιστροφὰς τῶν ἐμπείρων στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν συγκρότησιν ἐτέρων Ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ταχείαν καὶ ὀλοκληρωμένην μελέτην καὶ εἰσήγησιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν βασικῶν προβλημάτων.

Ἡ ἐξοικολογήσῃ τῆς ὑπαρχούσης σήμερον καταστάσεως δὲν δεικνέται εἰμὴ πρόσεσιν τροχοπεδῆσεως τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τοῦ Προσωπικοῦ καὶ παγιωσιῆσεως τῶν ἀπὸ τοῦ 1953 εἰσαχθέντων δυνάμεων διὰ τὸ Προσωπικὸν θεσμῶν.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Τὴν ὑπάρχουσαν ὡς ἂν τάσιν ἐπιβεβαιώνει καὶ τὸ γεγονός τῆς ἐπικρατοῦσης εἰς τοὺς κύκλους τῆς Διοικήσεως προθέσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ἡ ἐγένετο ἡ πρώτη σχετικὴ σύσκεψις, ἀνορθῶν, παρὰ τὰς ἀρχικὰς συμφωνίας, τῶν Συλλογικῶν Ὄργανώσεων. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀποτελεῖ ἐνδειξιν ἐμβάλλουσας εἰς ἀνησυχίας τὸ Προσωπικὸν καὶ τὰς Ὄργανώσεις του, διότι οὐδὲν καλὸν, διὰ τοὺς ἐργαζομένους ἐν τῇ Τραπεζῇ, προέβλη νὰ προέλθῃ ἐκ σχεδίων τεκταινομένων εἰς τὸ σκό-

τος κατὰ τὰς μεθόδους Ἡλιάσκου—Γουῆ.

Αἱ Ὄργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ, περαιοδοποίησαν τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, ὅτι θὰ ἀγωνισθῶν με κάθε τρόπον διὰ τὴν μεταίωσιν ἐν τῇ γενέσει τῶν παντῶν σχεδίων, τείνοντος εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν θέσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ τὴν σχέσιν ἐργασίας αὐτοῦ ἐτι ἐπαχθεότερας.

Διότι χειροτέρευσις τῶν σημερινῶν δεδομένων περὶ τὴν ἐξελίξιν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῶν ὄρων ἐν γένει ἐργασίας αὐτοῦ σημαίνει πραγματικὴν κόλασιν.

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΑ ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει των μέλη τοῦ Συλλόγου μας οἱ κάτωθι προσληφθέντες εἰς τὴν Τραπεζαν κατὰ τὸ 1958 συναδέλφοι:

- Μπάρος Ἀργ., Βίγγος Στ., Σαλοῦστρος Μ., Λουτράκης Γ., Φριζῆς Ἰάκ., Ραφαὴλ Ἐλ., Φλώρος Γεώργ., Θεοδωράτου Ἐλιώτῳ Ἐλ., Κράλλης Εὐστρ., Γεωργιάδου Μ., Μουτζουρέλλης Εὐστ., Βαγενὰ Φ. Κουτουμπῆ Αἰκατ. Μπεράτου Ἀγγελ., Λύκου Βασ., Τάταρη Καλ., Καμπάνη Καλ., Βαρβῆ, Γεωργίου Μ., Πάτρα Αἰκ. Φούρνάρου Μαρ., Παπαγιαννοπούλου Τρ., Μαρουδάς Ἰω. Ἀλεβίζος Ἰω., Σταματίου Κων., Παπαντωνίου Γρ. Χατζόπουλος Ἀλεξ., Παπανδρέοπουλος Ἰπ., Γακουμάκος Κρυσ., Γκίνης Παν., Δημητριάδης Δ., Παπανικολάου Σ., Κουκάκης Σ., Παπαστεφανῆς

- Ἰω., Μπεζῆς Ἰω., Παπαδόπουλος Δ., Σηφάκης Γεώργ., Σαμαράς Νικόλ., Στεφανιάν Μπ., Τέγουζικ Χρ., Τρακόπουλος Χαρ., Σταθακόπουλος Ἀθ., Ἀθανασιάδου Χρ., Καραμίχου Βασ., Γρηγοριάδου Φωτ. Κοττίκα Κ., Λαζαρίδης Γ., Ἀναστασοπούλου Ν., Γεροβασίλη Ἐλ., Ρομπόλου Χαρ., Μπαρτζελιώτῳ Ἐλ., Κωσταλάς Κ., Γκριλλὰ Σ., Παπαζήσης Ζ., Τζιάνος Δ., Ἀγγελόπουλος Δ., Γιαπράκης Α., Μαρούδας Ἰ., Ἀδαμαντίδου Σ., Ἄλυμαντῆρη Αἰκ., Ἀμπουσαλὴ Μ., Ἀναγνωστοπούλου Π., Δικαίου Δ., Ἐλευθεράτου Α., Ζαχαριάδου Α., Κόζου Α., Κανελλαῖδου Μ., Κανούλα Ἰ., Κασσιμπάκη Κλ., Λαναρὰ Εὐτ., Μπακανάκη Σ., Ξανθὰ Ἀγ., Σαρσάτου Γ., Σιδιρᾶ Α., Σκλιὰ Αἰκ., Τούτση Χρυσ., Τράμπου Ἐλ., Τσαγκάρης Δ., Παπανικολάου Σ., Κουκάκης Σ., Παπαστεφανῆς